

Pol eta Mario Brosen mundua

Bazen behin Pol izeneko mutil bat, sei urte zituena eta kolorez eta poz betetako etxe batean bizi zena bere familiarekin: bere anaia txikia, Oriol, hiru urtekoa, bere aita, Carlos, eta bere ama, Marina. Polen gela bere abentura gogokoenen posterrez apainduta zegoen, baina batez ere, bere heroi gogokoenaren irudiekin: Mario Bros.

Larunbat arratsalde batean, Pol eta Oriol egongelan jolasean ari zirela, Polek ideia bikain bat izan zuen. “Oriol, Mario eta Luigi jolastu nahi duzu nirekin?” galdetu zuen hunkituta. Oriolek, irribarre handi batekin, baietz egin zuen buruarekin.

Polek kamiseta gorri bat eta txapela berdina jantzi zituen, eta Oriolek kamiseta berde bat. “Ni Mario izango naiz eta zu Luigi”, esan zuen Polek, txapela egokitzen zuen bitartean.

Marinak, bere seme-alaben ilusioa ikusita, “Mario Bros. mundu” bat eraikitzen lagundu zien lorategian. Kartoizko kaxak erabili zituzten gazteluak egiteko eta plastikozko hodiak jokoaren kanoi gisa. Aita Carlosek apaingarri gehigarri batzuk gehitu zituen jokoa are bereziagoa izan zedin, hala nola, zuhaitzen adarretan zintzilik zeuden urrezko txanponak.

Jokoa hasi zen, eta Pol eta Oriol lorategian zehar saltoka eta korrika ibili ziren, txanponak “biltzen” eta Peach printzesa eta beste pertsonaia batzuk ziren pelutxeak “salbatzen” saiatuz. Oriol bere anaia zaharraren atzetik joan zen, barreka jokoaren arauak jarraitzen ikasten zuen bitartean.

Baina bat-batean, Oriol erori eta negarrez hasi zen. Pol azkar joan zitzaion korrika. “Ondo al zaude, Luigi?” galdetu zion kezkatuta. Oriolek belauna urratu besterik ez zuela ikusita, Polek lagundu zion jaikitzen eta bere amak istripu hauetarako gordetzen zuen Mario Bros pegatina bat hartzera joan zen.

“Sendabide magikoa da, Oriol. Orain berehala hobeto egongo zara, joko batean egongo bagina bezala eta bizitzako perretxiko bat aurkitu izan bagenu bezala”, esan zion Polek, pegatina belaunean jartzen zion bitartean.

Konfortatuta, Oriolek berriro irribarre egin zuen, eta elkarrekin jarraitu zuten abentura, saltoka eta barreka eguzkia sartzen hasi zen arte. Egunaren amaieran, Pol eta Oriol etxera itzuli ziren, nekatuta baina pozik partekatutako abentura dela eta.

Marinak eta Carlosek besarkatu eta zoriondu egin zituzten elkarrekin hain ondo jokatzeagatik. “Mario eta Luigi bezala talde gisa lan egin zenuten, eta elkar zaindu zenuten. Oso harro nago zuetaz”, esan zuen Marinak irribarrez.

Gau hartan, Pol ohera joan zenean, Mario Bros-ekiko zuen grina bere anaiarekin partekatzea zein dibertigarria izan zen pentsatu zuen. Abentura berriez amets eginez lo hartu zuen, jakinda edozein erronkari aurre egin arren, berak eta Oriolek beti elkar izango zutela elkarrekin gainditzeko. Eta horrela, ametsen munduan, bi anaiak hodei batetik bestera saltoka jarraitu zuten bideo-jokoen zeru izartsu

batean.